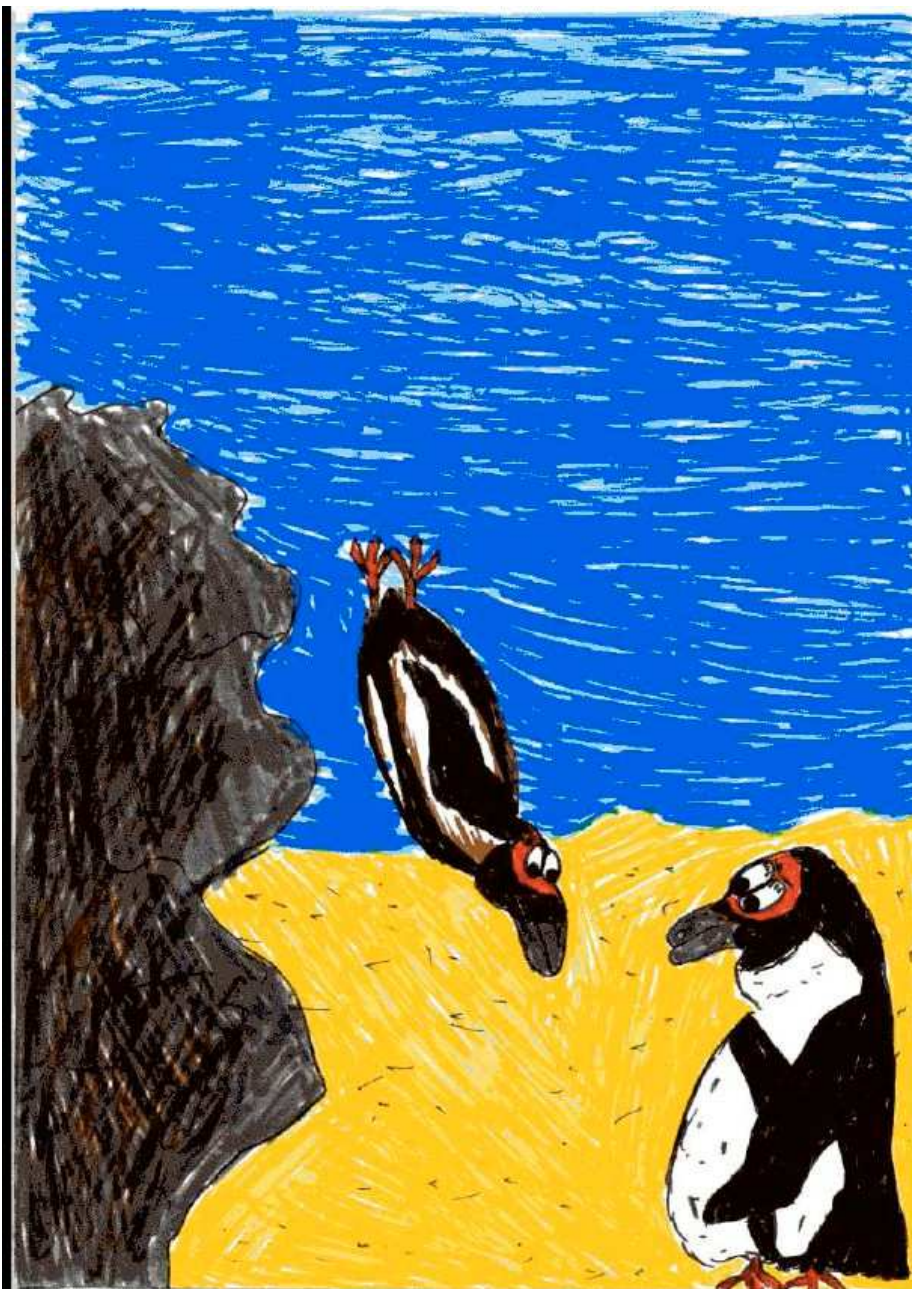

האם פינגווינים יכולים לעוף?

ב. לאופר

סבתא פינגוואלדה יצאה אחר
הצהריים לטיול יומי שלה ועברה על
החוף. פתאום נשמע "פלומס" גדול
ובחול שכב הנכד שלה, פינגוברט.
הוא קפץ מסלע קטן ישר תחת
רגליה.

"מה קורה כאן, פינגוברט?
השתגעת? יכולת לשבור לך את
המקור." נזפה בו הסבתא "מה רצית
בעצם לעשות?"

*

"אני לומד לעוף, סבתא."
"איך הגעת לרעיון שפינגווין יכול
לעוף?"
"הדולפין סיימון אמר שאנחנו
ציפורים. אז אם אני ציפור אני הרי
חייב לעוף. נכון?"
"אנחנו באמת מקורבים לציפורים.
הקטנים שלנו בוקעים מביצים, יש לנו
נוצות ולא עור וגם מקור.."
*

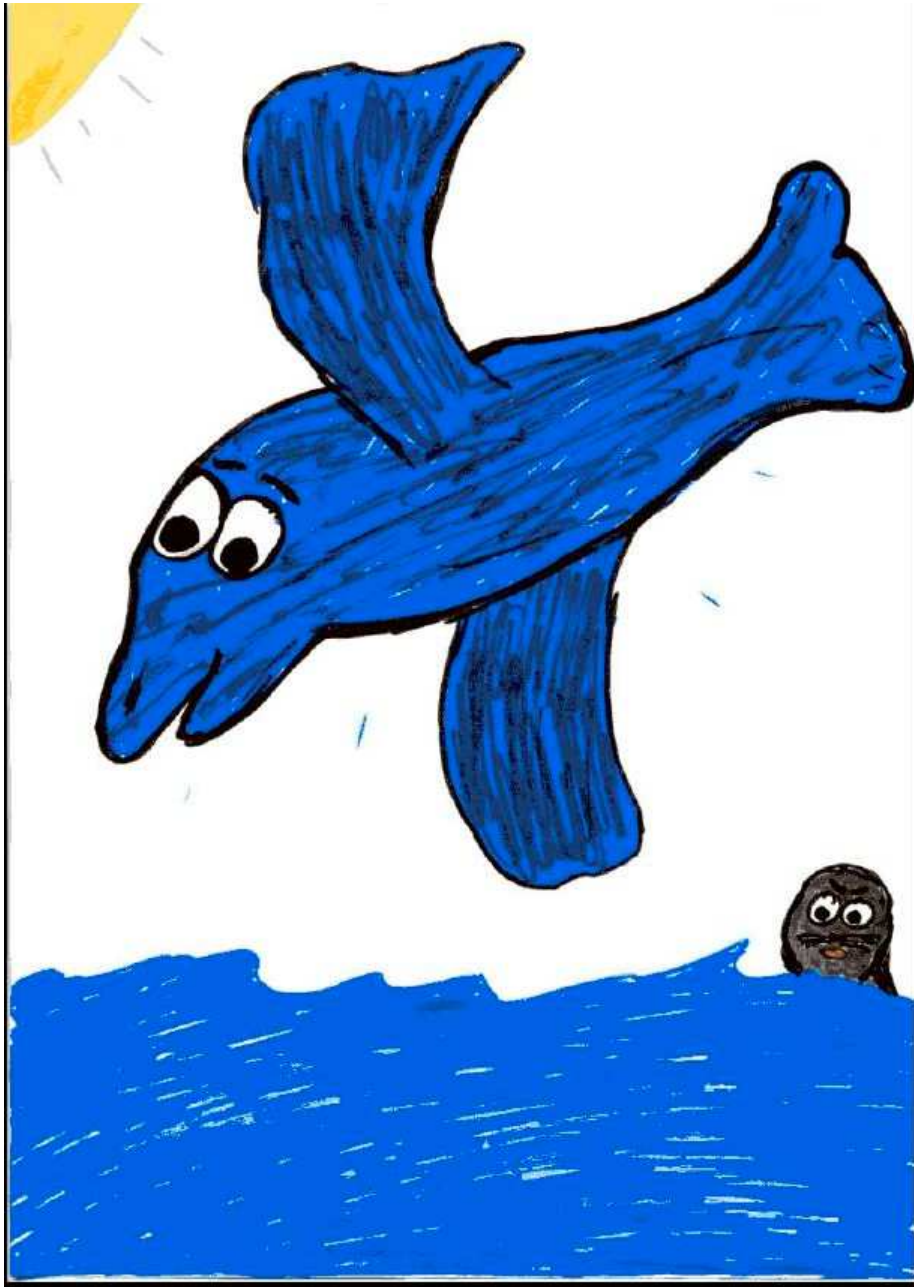

"וגם כנפיים" הפסיק אותה פינגוברט.
"זה נכון" אמרה פינגוואלדה "האבות
הקדמונים שלנו יכלו בוודאי לעוף.
אבל מאחר שכדי לדוג דגים יעיל
יותר לדעת לשחות ואנו הפינגווינים
חיים מדייג, במשך הרבה שנים
הכנפיים שלנו הפכו לכנפי שחיה."
"סבתא?"
"כן ילדי?"
"מי אלה האבות הקדמונים שכבר
יודעים הכל?"

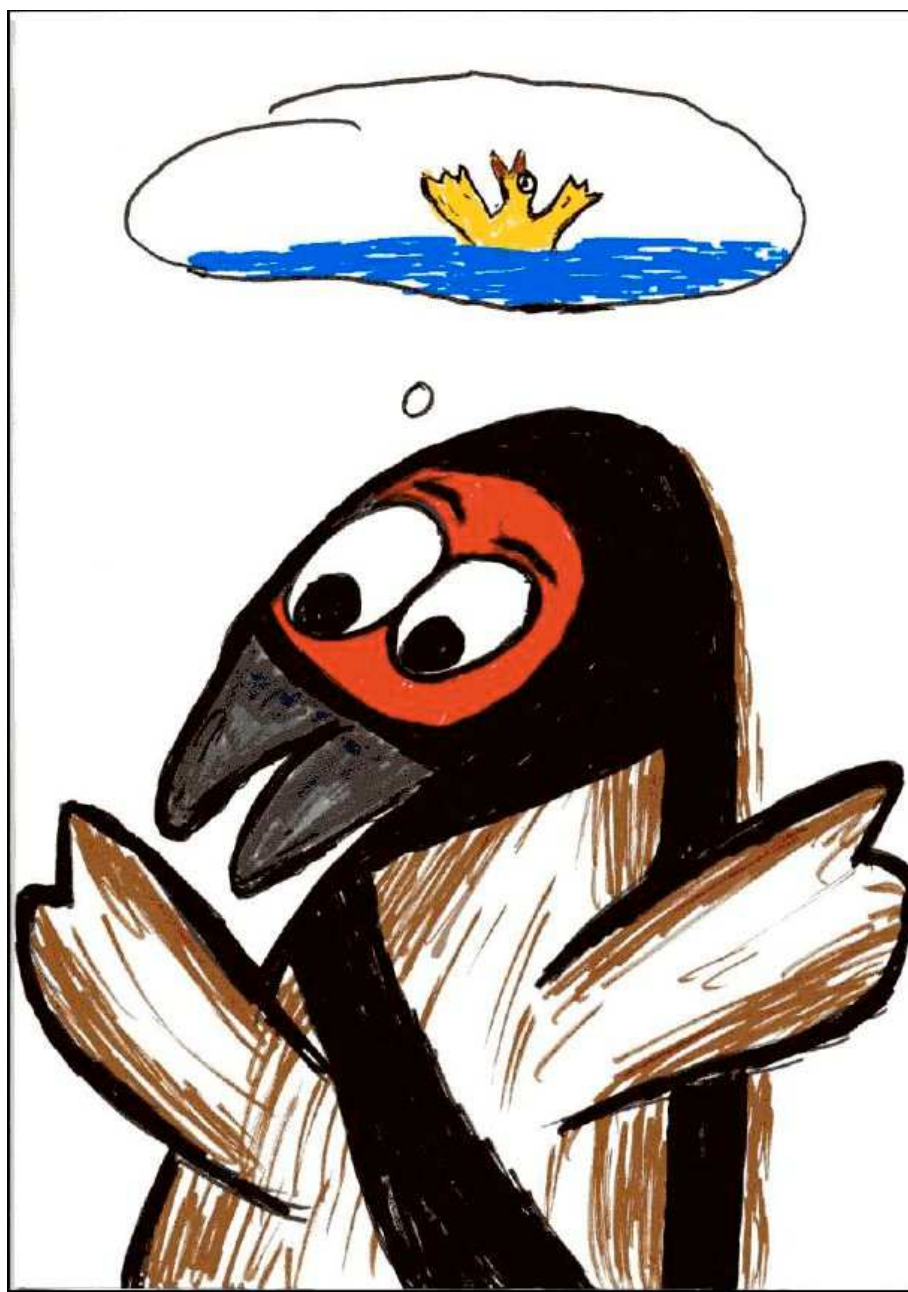
"לא, לא" צחקה פינגוואלדה "האבות
הקדמונים היו הקרובים שלנו שחיו
לפני הרבה, הרבה זמן."
"עוד לפני סבתא-רבתי?" רצה
לדעת פינגוברט.
"אפילו לפני סבתא-רבתי."
"דולפינים היו כבר אז?"
"כן, בוודאי."
"וגם הם ידעו לעוף?"
"לא, אינני חושבת כך" אמרה
פינגוואלדה

*

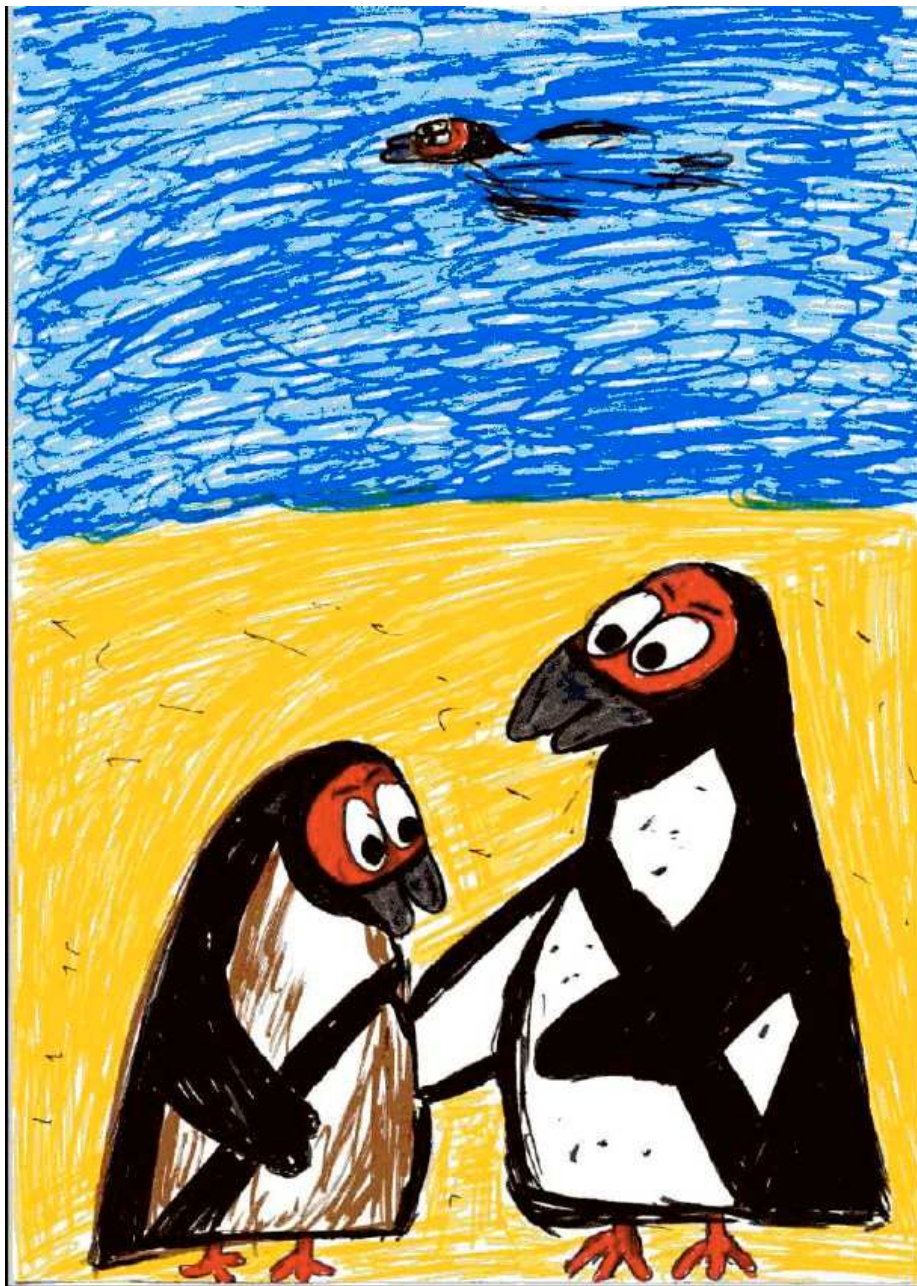
"תארי לך סבתא דולפין מעופפת. זה יכול אולי להיות מצחיק מאוד."
"כן, מצחיק כמו הפינגווין המעופף שראיתי כאן קודם" אמרה פינגוואלדה.
"ראית פינגווין שיודע לעוף?" הופתע פינגוברט.
"לא, טפסון. התכוונתי אליך עם המעוף קמיקזה שלך" חייכה פינגוואלדה.
"הה-הה, מצחיק מאוד" נעלב פינגוברט.

*

"אל תיעלב, פינגו הקטן. ועכשיו
ברצינות. אתה שחיין טוב?"
"כן, וודאי" אמר פינגוברט "המהיר
והטוב ביותר!"
"ואתה מכיר ציפור כלשהי שידעת
לשחות כמוך?"
"לא, אבל הן הרי לא יודעות לשחות."
"אתה רואה? כך זה גם אתנו עם
המעוף."
"את יודעת, סבתא, עכשיו אני שמח
שאני פינגווין. ראשית כי אינני מקבל
סחרחרות.

*

ושנית, שאחרת לא הייתה לי סבתא
חמודה כזו כמוך."
"אני אוהבת אותך, פינגו הקטן ואל
תשכח שאתה לא רק איזו שהיא
ציפור סתם, אל משהו מאוד מיוחד,
פינגווין."

סוף

